

W życiu nie ma miejsca na monotematyczność

(Dokończenie ze strony 19)

Utwory Zbyszka M. zwracają uwagę na doskonałość warsztat i dbanie o rytm:

Piekłem jest historia? Bardziej jej zmyślanie.

W podtekście „prawda jest prawdą”. I piekłem jest nie jej pojawienie się, a „bardziej jej zmyślanie”.

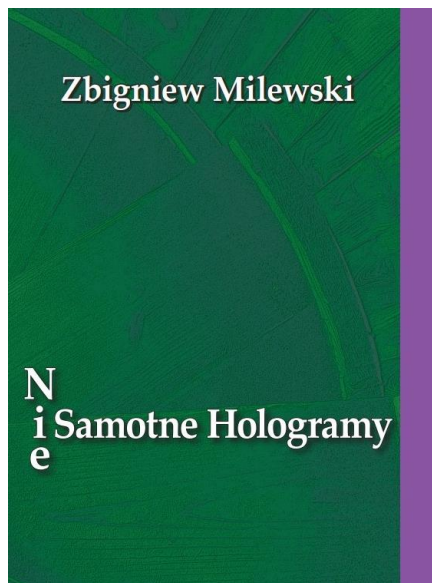
Należy też zwrócić uwagę na to, że gdy Zbigniew Milewski porusza nawet tematy wyświechtane, robi to w sposób nowy, Zbyszkowy, zaczerpnięty z jego własnego sposobu widzenia i przedstawiania rzeczywistości. Oryginalne metafory, których często używa, pomagają mu w kreowaniu własnej wizji twórczości.

*Wyżej księżyc w lisiej czapie
Marznie w niebie pozbawionym chmur
i gwiazdy.*

Urokliwe są metafizyczne metafory:

*Miała znak gwiazd na dłoniach wewnętrzny
ogień jakich światła pośród nocy. Ciepło
pod skrzydłami dla lirycznych piskląt znikło*

by w zaświatach przygotować nowe gwiazdy.
(„Gwiazdy ją kołyszają jak chroniły w życiu”)

W życiu nie ma miejsca na monotematyczność. Całe szczęście, bo szybko byśmy się zużyli. Dlatego wielką zaletą autora jest wychwytywanie różnorodności życiowych poza

schematem. Ważne jest, że Zbigniew Milewski nie zamyka się w swoim świecie, w swojej stabilizacji, którą w dużym stopniu osiągnął własnymi siłami. Wyraźnie widać, że dla autora ważne jest, by nie zagadywać prawdy, jak to robi wielu poetów. Dla niego pisanie wierszy jest tak ważne jak szczęście.

Zachwycała mnie ironia niektórych wierszy i humorystyczne bogactwo przedstawienia tego, co się dzieje w człowieku –

*odpycha pocałunek mówiąc, że przez katar
erotyki nie rzucając radośnie liśćmi.*

*Jeszcze jeden taniec i do ciemnic. Szansa
wgrzyźć się w szminki.*

(„Tęczowe skrzydła”)

Znakomita jest gra słów. Szczególnie zachwycała mnie w wierszach: „Przedwiośnie”, „Tęczowe skrzydła” i „Myński”.

Różnorodności tematyczna powoduje, że Zbyszek, w zależności od treści, używa różnych gatunków lirycznych. W tym tomiku możemy znaleźć ballady, sonety, haiku, a nawet rytmiczność i śpiewność psalmów.

Ad. 3.

Wiele osób zarzucało Z. Milewskiemu, że się chwali, a szczególnie ci, którzy nie mają się czym pochwalić. Epoka naszych babć, które uważały, że skromność jest zaletą, już dawno minęła, czego wiele osób nie zauważyło. Przez to mylą oni „chwalenie się” z poczuciem własnej wartości, które reprezentuje Zbigniew Milewski. Zbyszek potrafi docenić siebie i mówić o tym głośno. Jeżeli użyjemy słowa „chwalić się”, to musimy przyznać, że chwałą Zbyszka krytycy i jurorzy (doceniają go), przyznając mu bardzo dużo nagród, m.in. Odznaczenie Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego „Zasłużony dla Kultury Polskiej”, prestiżowa Nagroda Literacka im. J. Słowackiego, Medal „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Docenili go także Francuzi, Niemcy, Anglicy, Rosjanie, Włosi, Bułgarzy, Białorusini, Litwini, Rumuni, a nawet Chińczycy, tłumacząc jego wiersze na swoje języki.

Reasumując: najnowszy tomik Zbigniewa Milewskiego jest oryginalny, bardzo głęboki, częściowo humorystyczny. I na pewno zachęca do grzechu jego przeczytania.

Barbara Maria Rustecka

Janusz Orlikowski

Jeżeli tylko

jeżeli tylko możesz idź tą drogą
dotyk uszlachetnia twoje słowa
noc jest orędownikiem dnia
a bywa że poranek

i wszystko może być jak ten wiersz
któremu sam przydajesz znaczeń
poeta ci co najwyżej podpowie
o które warto zadbać znaki

bo nie trwoga cię uszlachetnia
a Bóg który przez rodziców
cię stworzył
i nie ważne jakie mieli imiona...

ty masz swoje i tylko ono
poprzez imię kobiety mężczyzny
dotyk

Kwestia czasu

tam gdzie jednostką czasu jest dzień
lub co najwyżej pół dnia przed i po południu
cierpliwość nie jest czymś zadany

czekanie – nic nie znaczy
nie ma formuł negatywnych
jak u ludzi Północy

ot po prostu jest to co jest
a słońce wszędzie i zaidzie
bez naszej pomocy

głupio więc przydawać mu
harmonogramu jakby to od nas
zleżało

a to wtedy stajemy się niecierpliwi
udajemy swoje zegary
i wędrujemy nie tam

Słoneczna cisza

cisza nad nami – i w nas
i nie warto szukać powodów
dlaczego tak się dzieje
z południa mówi wiatr

afrykańskie słońce przypomina to
z Egiptu dobre wspomnienie
palmy na plaży ugiwały się
pod jego wpływem

południowy lekko wschodni wiatr
zawsze przynosi dobro którego
tak brak ludziom Zachodu

powracają jak bumerang
deszcze i ponure niebo które
zbyt często przysparza

nastroje które ludziom Południa
są obce a nam tak trudno
się z nimi rozstać

nawet gdy słońce
i południowy wiatr
niepewnie nam tą ciszę...

